

COSTA BRAVA

PER MARIA ANGELS VAYREDA DE XIRAU

LEMA: Mediterrani, mar clàssic

COSTA BRAVA

Màgia del vent de mar, abranda els cants
que a poc a poc la meva ploma afile,
revolcant-se en les aigües palpitants
o en les pedres daurades o en l'argila

o en la corba senzilla d'un camí
o reposant dins d'una vinya verda.
Costa Brava que ets guia i ets destí
del raig de sol que a sobre el mar s'esquerda.

De Blanes a Port-Bou, són musicals
les ones que's deslliguen encantades.
Horts cisellats, badies colosals,
roques vivents i cales desolades.

I sempre el blau, el blau, el blau
ficant-se pels racons i les arcades.

Ermites vigilants, bandera al vent.
Colloracions de química fantàstica.
Encesos tons, lliscant del roig furient
al verd més desmaiàt de vida elàstica.

I sempre el verd, el verd, el verd
la mar arrodonint la seva plàstica.

Ràfegues d'or a sobre dels emprius,
obscurs morats i mòrbids tons de rosa,
espais serens, per on llisquen els rius,
serenitats de l'aigua que reposa.

Sempre el daurat, daurat, daurat
deixant polsims vivents en cada cosa.

Gris mineral. Els pins mig indolents
al vendaval donen la cabellera.

Altes les roques com éssers vivents
no es cansen d'esperar la nau primera.

I sempre el blanc, el blanc, el blanc
que arriba i fuig com flor de primavera.

Coves gegants, per on filtra la llum
policromada, tensa i tremolosa.
Emergeixen de l'aigua amb fort perfum
roques amb noms, color de plata fosa.

I l'argentat i sempre l'argentat
passa lliscant amb ala misteriosa.

Sonora solitud. El còsmic moviment
fascina. Com si fos l'hora primera,
sobre el metàl·lic gris, sentiú el vent
ràfega dolça que arriba lleugera.

I sempre el gris, el gris, el gris
estany ja fos, buidor que desespera.

Port de la Selva, Cadaqués i Rosès
dins la curculla clàssica i serena,
trenquen brodant, la còsmica cadena
amb un blanc de gavina, d'ales closes.

I torna el blau, el blau, el blau
blau endinsat en aigua, cel i lloses.

Les aigües reposant dins la badia
destrenen platejades cabelleres,
en els sorral·ls daurats fan companyia
al verd del camp i a l'or de les palleres.

I sempre el blau, el blau, el blau
vestint l'hivern, l'estiu, les primaveres.

Ensonyament meravellós. Bellesa
que ja a Ulises temptà per forta i pura.
Altíssim cant que neix i que perdura
Mediterrà, mar clàssic, duus encesa
l'antorxa de la gràcia i la cultura.